

OSMAN LAVIĆ

Gazi Husrev-begova biblioteka u Sarajevu

BIBLIOTEKA MEHMED-PAŠE KUKAVICE U TRAVNIKU

Sažetak

Mehmed-paša Kukavica, rodom iz Foče, jedan je od najvećih vakifa u Bosni. Živio je u prvoj polovini XVIII stoljeća i za vrijeme kratkog vezirovanja u Bosni sagradio i uvakufio oko 80 vjersko-prosvjetnih, koristonosnih, privrednih i drugih objekata u osam gradova Bosne. Do sada je bila poznata jedna njegova vakufnama, kojom je uredio rad nekih od ovih vakufa. U ovom radu je prevedena i predstavljena vakufnama koja do sada nije bila poznata, a kojom je Mehmed-paša Kukavica uvakufio biblioteku od 75 kodeksa rukopisa, određene stvari za opremanje i upotrebu u novosagrađenoj medresi u Travniku, kao i 2.000 akči koje će se izdavati pod zakonit zakup, a od prihoda podmirivati potrebe održavanja njegovih vakufa. Karakteristika uvakufljene biblioteke je da je sadržavala izvjestan broj medicinskih djela, među kojima i komentar čuvenog djela *al-Qānūn*. Trideset pet kodeksa iz ove biblioteke je sačuvano i danas se nalaze u rukopisnom fondu Gazi Husrev-begove biblioteke.

Ključne riječi: Mehmed-paša Kukavica, Travnik, osmanske biblioteke, vakufnama.

Uvod

Osamnaesto stoljeće je za Osmansko Carstvo značilo nastavak slabljenja ove imperije, kako na vojnom tako i na društveno-političkom, ekonomskom i kulturnom planu, čega nije bila pošteđena ni Bosna. Česte unutrašnje pobune bosanskog plemstva, neredi i provokacije manjeg i većeg intenziteta na njenim granicama, posebno onoj prema Crnoj Gori, glavna su obilježja ovoga perioda.¹ U takvim okolnostima rođen je Mehmed-paša Kukavica. Malo se zna o njegovom djetinjstvu i školovanju. U jednom kraćem osvrtu na njegovu biografiju, objavljenom u listu *Bošnjak*, navodi se da je Mehmed-paša

1 Više o prilikama u Bosni u XII i XVIII stoljeću vidi: Avdo Sučeska, "Bune seljaka muslimana u Bosni u XVII i XVIII stoljeću", saopćenje na simpoziju "Oslobodilački pokreti jugoslovenskih naroda od XVI veka do početka Prvog svetskog rata", *Zbornik radova* knj. 1, Istoriski institut – Beograd, 1976, str. 69-100; Muhamed Hadžijahić, "Bune i ustank u Bosni serdinom XVIII stoljeća", *Historijski zbornik* 1980-1981, Zagreb, 1982, str. 99-137.

Kukavica rođen u Foči, u Nezirovoj mahali, 1694. godine. Ocu mu je bilo ime Ibrahim, a pripadao je srednjem staležu obrtnika (esnafa). Kao *adžami oğlan* Mehmed je odveden u Istanbul, gdje je završio vojne škole (*Mektebi harbiye*).² Tridesetih godina osamnaestog stoljeća bio je čehaja u sviti Hekimoglu Ali-paše. Godine 1163/1750. postavljen je za šefa dvorskog ceremonijala (čaušbaša) u Carigradu. Dvije godine kasnije, mjeseca zu-l-ka‘deta 1165/septembra 1752, kao izaslanik sultana Mahmuda I (1730-1754) poslan je u Bosnu da uguši česte pobune bosanskog plemstva, posebno janjičara. U fermanu, kojim se ovlašćuje da uspostavi red u Bosni, navodi se da je „spomenuti čaušbaša ... potomak bosanskog plemstva“.³ Kao nagradu za uspješno obavljene zadatke koje mu je sultan povjeravao imenovan je valijom u Bosni 1. džumade-l-ahira 1166/5. aprila 1753. godine.⁴ Na ovoj dužnosti ostao je do 8. ševvala 1169/6. jula 1756. godine, da bi nakon toga bio imenovan valijom u Negropontu (Grčka). Fermanom sultana Osmana III (1754-1757) iz druge dekade zu-l-hidždžeta 1170/27. augusta - 5. septembra 1757. ponovo je imenovan valijom u Bosni.⁵ Sa tog položaja smijenjen je u drugoj polovini augusta 1760. godine i postavljen namjesnikom u Janinu (Epir - Grčka). Početkom februara 1761. godine lišen je svih časti i prognan u Resmo (Retimo) na Kreti, gdje je i pogubljen.⁶

2 Autor ne navodi izvore na kojima temelji ove podatke. Vidi: S. Muftić, “Nešto o Mehmed paši Kukavici”, *Bošnjak, list za pouku i zabavu*, 1908. godina, br. 3 (četvrtak, 23. januar 1908).

3 Prijevod fermana o postavljenju vidi u: *Sidžil tešanjskog kadiluka iz druge polovine XVIII vijeka* (1165-1204/1752-1790), s osmansko-turskog preveo Abdulah Polimac; upoređenje prevedenog teksta sa originalom, dopune prijevoda Salih Trako i dr. Lamija Hadžiosmanović; priredio Aladin Husić (uvod, napomene i rječnik termina), Sarajevo, 2019, str. 52-54.

4 Prijevod berata o ovom postavljenju vidi u: *Sidžil tešanjskog kadiluka*, str. 71-72.

5 U ovom fermanu se spominje kao „bivši muhafiz Agriboza“ (v. *Sidžil tešanjskog kadiluka*, str. 228-229). Inače, najkompletniju biografiju Mehmed-paše Kukavice uradio je Alija Beđić u radu “Bosanski namjesnik Mehmed-paša Kukavica i njegove zadužbine u Bosni (1752-1756 i 1757-1760)”, *Prilozi za orientalnu filologiju i istoriju jugoslovenskih naroda pod turskom vladavinom*, VI-VII/1956-57, Sarajevo, 1958, str. 77-114. O njemu su pisali još: Sulejman Kemura, “Hadži Mehmed-paša Kukavica”, *Gajret*, XIV/1933, str. 302-303; Enver Imamović, *Historija bosanske vojske*, Sarajevo, 1999, str. 102; Haso Popara, *Iz rukopisnog blaga Gazi Husrev-begove biblioteke*, Sarajevo, 2019, str. 29.

6 Bono Benić navodi da je 1761. godine pogubljen na otoku Ilmeli, nedaleko od Istanbula, a navodi i razloge zbog kojih je Mehmed-paša pao u nemilost sultana i bio pogubljen: „Uzrok toga bi, jerbo je hilne činio u haračijē, za toliko godina manje tezkera caru kazujući a više od raje kupeći, drugo jerbo isprodava po Krajini kapetanima topove i džebanu, što car muta bijaše poslao, treće gdi diza vojsku na Mostar...; eto ti njihove gospoštije!, četvrto jerbo se nadmeta za pašaluk bosanski s pašom, zetom carevijem“. Bono Benić, *Ljetopis sutješkoga samostana*, priredio, latinske i talijanske dijelove preveo, uvod i bilješke napisao dr. fra Ignacije Gavran, Zagreb, 2003, str. 227.

Na osnovu brzog napredovanja u službi dā se zaključiti da je Mehmed-paša Kukavica imao puno povjerenje osmanskih vlasti i da je bio u velikoj milosti Porte. Nameće se pitanje na osnovu čega je tako brzo pao u nemilost, smijenjen sa svih dužnosti i na kraju pogubljen. Autori navode više razloga za takav razvoj situacije. Nepodijeljeno je mišljenje da je odlučnošću i nepokolebljivošću u nastojanju da zavede red u Bosni, u čemu je u dobroj mjeri i uspio, protiv sebe okrenuo znatan dio bosanskohercegovačkog stanovništva. Posebno se ističe njegov pohod u Hercegovinu u maju 1760. godine na što su Mostarci uputili žalbu Porti optuživši ga kako „zatire muslimane u Bosni“.⁷

Vrijeme vezirovanja Mehmed-paše Kukavice obilježili su nemiri i česte pobune unutar Bosanskog pašaluka. Uprkos tome, on je za relativno kratko vrijeme, ukupno šest i po godina u dva maha⁸, podigao oko osamdeset vjersko-prosvjetnih, koristonosnih, privrednih i drugih objekata u osam bosanskih gradova i sela (Foča, Goražde, Prijepolje, Sarajevo, Travnik, Visoko, Vitez, selo Slimeni). Među uvakufljenim objektima treba spomenuti džamije, medrese, mektebe, tekije, mostove, sebilj, česme, sahat-kulu, bezistan, hamam, karavan-saraj, dućane itd.

Sve donedavno, odnosno do pojave petotomnog djela *Bosna-Hersek Vakfiyeleri*⁹, nisu bile poznate druge vakufname ovoga najvećeg vakifa 18. stoljeća u Bosni. Mehmed-paša Kukavica je za svoga boravka u Bosni vakufljenje objekata definisao s tri vakufname. Prva je ovjerena na šerijatskom sudu u Travniku 15. zu-l-ka‘deta 1171/21. jula 1758. godine. Njom je definisano uvakufljenje i rad najvećeg dijela objekata koje je Mehmed-paša sagradio i uvakufio u Foči, Sarajevu, Travniku i drugim mjestima. Na osnovu ove vakufname Alija Beđić je uradio studiju o Mehmed-paši Kukavici.¹⁰ Hro-

7 Alija Beđić, „Bosanski namjesnik Mehmed-paša Kukavica“, str. 86.

8 Neki autori navode da je u tri navrata bio valija Bosne (vidi: Enes Pelidija, „Bosanski ejalet od 1593. god. do Svištvovskog mira 1791. god.“, u: *Bosna i Hercegovina od najstarijih vremena do kraja Drugog svjetskog rata*, Sarajevo, 1998, str. 166).

9 Vakufska direkcija Turske je 2016. godine objavila djelo u pet tomova pod naslovom *Bosna-Hersek Vakfiyeleri*. U ovom djelu štampane su kratke regeste bosanskohercegovačkih vakufnama na turskom, engleskom i bosanskom jeziku, a koje se čuvaju u Bosni i Hercegovini i Republici Turskoj, te izvršena transliteracija onih vakufnama koje su uvrštene u ovo djelo. I pored nesistematičnog odabira uvrštenih vakufnama, te grešaka prilikom identifikacije osoba i ubikacije lokaliteta o kojima se govori u ovim vakufnamama, djelo predstavlja važan iskorak u proučavanju historije Bosne u sastavu Osmanskog Carstva. U ovom djelu prvi put su publikovane mnoge vakufname za koje se nije znalo da su sačuvane. Među njima su i dvije vakufname Mehmed-paše Kukavice, o kojima će u ovom radu opširnije biti riječi. *Bosna-Hersek Vakfiyeleri*, Vakıflar Genel Müdürlüğü, Cilt 1-5, Ankara, 2016.

10 Vakufnamu je predstavio Alija Beđić u radu „Vakufnama bosanskog valije Mehmed-paše Kukavice“, *Naše starine II*, Sarajevo, 1954, str. 156-157. Ovijeren prijepis vakufname se nalazi u Fondu vakufnama Gazi Husrev-begove biblioteke u Sarajevu, V-205(696).

nološki posmatrano, druga vakufnama ovoga vakifa ovjerena je 20. muharrema 1173/13. septembra 1759. godine. Ovom vakufnamom vakif je uvakufio kovačnicu, kafanu, pet zlatarnica, sobe za trgovce, 14 dućana izgrađenih uz medresu u Travniku i han zidan u kamenu u kasabi Jajce koja pripada Travniku. Prihode od ovih privrednih objekata namijenio je za izdržavanje medrese u Travniku.¹¹ Trećom vakufnamom Mehmed-paša je uvakufio 75 rukopisnih kodeksa za svoju medresu koju je sagradio u Travniku, te druge stvari potrebne ovoj ustanovi. Ova vakufnama ovjerena je 7. džumade-l-evvela 1173/27. decembra 1759. godine, nepunu godinu prije nego je Mehmed-paša napustio položaj valije u Bosni.¹²

Vakufnama Mehmed-paše Kukavice iz 1173/1759. godine

Ova vakufnama, hronološki treća po redu, napisana je i ovjerena na šerijatskom sudu od strane kadije Bosna-Broda (kadija nadležan za područje Travnika i Zenice sa sjedištem u Travniku) hadži Ibrahim-efendije. Prilikom verifikacije ove vakufname vakifovi opunomoćenici na sudu bili su čohadar na Dvoru Ali-agu, sin Abdulahov i divitdar hadži Memiš-agu, a za muteveliju je imenovao tadašnjeg čehaju Emin-agu, sina Hasan-aginog. Osim biblioteke koju je uvakufio za svoju medresu, Mehmed-paša Kukavica je ovom vakufnommuvakufio i druge stvari potrebne za ovu odgojno-obrazovnu instituciju: tri para kadifom izvezениh jastuka, četiri cílima, sećiju, posude, kazan za veš, sedžadu za mihrab, hasure, fenjer i svjetiljke.

Vakif je uvakufio i 2.000 groša, koje je odredio da se daju pod zakoniti zakup, a od godišnje dobiti odredio je prihode drugom imamu njegove džamije u Travniku, četvrtom mujezinu,¹³ službenicima vakufa (pisaru, džabiji), te za podmirivanje troškova ishrane učenika, rasvjete u medresi i šadrvanu i druge troškove. Među svjedocima vakufname najviše je službenika njegovog dvora iz Travnika i imam vakifove džamije iz ovoga grada. Ovom vakufnamom Mehmed-paša Kukavica upotpunjene nedostajuće i nedefinisane službe u drugim vakufnamama.

Prijepis je uzet iz: Vakıflar Kayıtlar Arşivi, Vakıflar Genel Müdürlüğü, Ankara, defter br. 456, str. 144. *Bosna-Hersek Vakfiyeleri*, 4. cilt, str. 1573-1576.

- 11 Prijepis vakufname u: Vakıflar Kayıtlar Arşivi, Vakıflar Genel Müdürlüğü, Ankara, defter br. 624, str. 584. *Bosna-Hersek Vakfiyeleri*, 4. cilt, str. 1580-1582. Vakufnama do sada nije prevedena na bosanski.
- 12 Prijepis vakufname se nalazi u: Vakıflar Kayıtlar Arşivi, Vakıflar Genel Müdürlüğü, Ankara, defter br. 456, str. 144. *Bosna-Hersek Vakfiyeleri*, 4. cilt, str. 1577-1579. Vakufnama se prvi put prevodi na bosanski jezik.
- 13 Imamu, mujezinima i drugom osoblju koje nije navedeno u ovoj vakufnami primanja su definisana prvom vakufnomom iz 1758. godine. V. Alija Bejtić, „Bosanski namjesnik Mehmed-paša Kukavica“, str. 88 i dalje.

Biblioteka Mehmed-paše Kukavice u Travniku

Medresa Mehmed-paše Kukavice nalazila se nedaleko od njegove džamije u Travniku, u novom dijelu grada gdje se kasnije formirala Gornja čaršija. Sagrađena je u posljednjoj godini vakifovog boravka u Bosni (1759/60), a imala je tlocrtno rješenje u obliku slova „U“ i spadala u medrese srednjeg ranga. Stradala je u požaru 1856. godine. Mehmed-pašinu džamiju i medresu obnovio je 1867. godine Ali-beg Hasanpašić, pa je ova medresa poznata i kao Ali-begova medresa.¹⁴ Za potrebe medrese, ali i stanovnika Travnika općenito, Mehmed-paša Kukavica je ovom vakufnamom uvakufio 75 rukopisnih kodeksa. Djela su navedena najčešće samo po imenu autora, komentatora ili skraćenicom iz naslova prema kojoj su bila poznata. Neki naslovi su pogrešno ispisani, a neki pogrešno identifikovani, odnosno pripisani autoru kome ne pripadaju, što će detaljnije biti navedeno prilikom šire identifikacije svakog navedenog naslova. Vakif je vakufnamom odredio da se knjige imaju predati u ruke muderrisa novosagrađene medrese, s obavezom čuvanja u posebnoj prostoriji. Mogu se izdavati učenicima medrese, ali i stanovnicima Travnika uz odgovarajući zalog i jakog jamca. Nakon upotrebe knjige je potrebno ponovo vratiti na čuvanje u medresu. Na početku svakog kodeksa nalazi se vakifova bilješka o uvakufljenju, pisana prije uvakufljenja. Bilješka je na arapskom jeziku, ispisana lijepim kaligrafskim nashi pismom. Sadržaj bilješke, koju možemo označiti ex librisom ove biblioteke, glasi:

وَقَتْ هَذِهِ النُّسْخَةِ لِلَّهِ الْعَلِيِّ الْأَعْلَى وَأَنَا الْحَقِيرُ الْحَاجُ مُحَمَّدُ بْنُ أَبِي يَسِرٍ اللَّهُ لَهُ مِنَ الْخَيْرِ مَا يَشَاءُ

Waqaftu hādihi an-nuṣha li Allāh al-‘aliyy al-a‘lā wa ana al-haqīr al-ḥāḍḡ Muḥammad-pāšā, yassara Allāh lahu min al-hayr mā yašā u,

što znači: „U ime Uzvišenog Allaha ovaj primjerak uvakuflujem ja, siromah hadži Mehmed-paša, neka mu Allah olakša svako dobro.“

Bilješka je često ovjerena većim ovalnim pečatom u kojem je u tri reda isписан текст:

وَمَا تَوَفَّيَ إِلَّا بِاللَّهِ عَلَيْهِ تَوْكِلْتُ وَإِلَيْهِ أَنِيبْ عَبْدُ الْحَاجِ مُحَمَّدُ سَنَهُ ١١٦٦

Wa mā tawfiqī illā bi Allāh, ‘alayhi tawakkaltu wa ilayhi unību, ‘Abduhū al-ḥāḍḡ Muḥammad, sana 1166

„Uspjeh moj zavisi samo od Allaha, u Njega se uzdam i Njemu se obraćam! Njegov rob, hadži Muhamed, 1166. (1752) godina.“

Tematska struktura biblioteke je uobičajena za medrese XVIII stoljeća. Najviše je rukopisa iz oblasti islamskog prava i jezikoslovlja, odnosno gramatike arapskog jezika. Većina knjižnog fonda je na arapskom (87%), a ostatak (13%) na turskom jeziku. Rukopisi ove biblioteke su uvezani u mehki kožni

¹⁴ Više o medresi Mehmed-paše Kukavice u Travniku vidi: Ismet Kasumović, *Školstvo i obrazovanje u Bosanskom ejaletu za vrijeme osmanske uprave*, Mostar, 1999, str. 212-213.

povez i dobro očuvani. Karakteristika biblioteke Mehmed-paše Kukavice je da je u svom sastavu sadržavala izvjesan broj medicinskih djela. U vakufnama se ne navode naslovi, nego samo da postoje djela iz medicine, 4 kodeksa. Među ovim djelima je i *Šarḥ Kulliyāt al-Qānūn*, komentar čuvenog djela iz medicine *al-Qānūn fī at-ṭibb*, koje je stoljećima i na Istoku i na Zapadu slovilo kao medicinska enciklopedija, a doživjelo je mnogobrojne prijepise, prijevode, komentare i štampana izdanja.¹⁵

Fond biblioteke se kasnije uvećavao, uglavnom vakufljenjem knjiga od strane pojedinaca. Ali-beg Hasanpašić, koji je obnovio džamiju i medresu Mehmed-paše Kukavice, izradio je i pečat ove medrese koji je bio utisnut na rukopisima koje je on uvakufio (GHB, R-8451, fol. 1a). Medresa, a uz nju i biblioteka, radila je do 1914. godine. Na jednom rukopisu nalazimo bilješku da ga je za hadži Mehmed-pašinu medresu, pod uslovom da ne smije biti prodan, naslijeden niti dat u zalog, a radi postizanja Allahovog zadovoljstva, uvakufio mulazim Aziz, sin Salihov, rodom iz Bitolja (GHB, R-2646). Sačuvani dio knjižnog fonda kasnije je priključen Elči Ibrahim-pašinoj biblioteci, da bi 1941. godine dospio u Gazi Husrev-begovu biblioteku u Sarajevu, gdje se i danas nalazi.

U rukopisnom fondu GHB sačuvan je 31 kodeks, odnosno 36 djela koje je uvakufio Mehmed-paša Kukavica, što predstavlja prvi fond biblioteke ove medrese.¹⁶

Popis naslova biblioteke Mehmed-paše Kukavice

Br. prim.	Naslov djela u transkripciji	Naslov djela kako je naveden u vakufnama	R.b.
5	Šarḥ al-Buhārī min al-Qastalānī ¹⁷	شرح البخاري من القستلاني	۱.

15 Autor djela je Abū ‘Alī al-Ḥusayn b. ‘Abdullāh, Ibn Sīnā al-Buhārī (u Evropi poznatiji kao Avicena), umro 256/870. godine.

16 Signature sačuvanih rukopisa iz kolekcije Mehmed-paše Kukavice koji se čuvaju u Fondu rukopisa Gazi Husrev-begove biblioteke: R-116, R-117, R-118, R-119, R-192, R-256, R-653, R-686, R-736, R-1370, R-1382, R-2497, R-2646, R-3453, R-3461, R-3464, R-3473, R-3530, R-7949, R-7950, R-8105, R-8107, R-8115, R-8392, R-8393, R-8406, R-8407, R-8461, R-8468, R-8472, R-8476.

17 Puni naziv djela je *Irṣād as-sārī li šarḥ Ṣaḥīḥ al-Buhārī*. Komentar zbirke hadisa *al-Ǧāmi‘ as-Ṣaḥīḥ*, koju je sakupio Abū ‘Abdullāh Maḥammad b. Ismā‘īl al-Buhārī. Autor komentara je Aḥmad b. Muḥammad al-ḥaṭīb al-Qastalānī. Prvi, drugi, treći i peti svezak ovoga djela iz kolekcije Mehmed-paše Kukavice čuvaju se u rukopisnom fondu Gazi Husrev-begove biblioteke. Nedostaje četvrti svezak ovoga djela, koji je zagubljen prije prenosa u Gazi Husrev-begovu biblioteku. Djelo je prepisano 1162/1748. godine, četiri godine prije njegovog uvakuflenja (GHB, R-116-119).

٢	Tafsīr Šarīf Bağawī ¹⁸	تفسير شریف بغاوی	٢.
١	Tafsīr al-Ğalālayn ¹⁹	تفسير الجلالین	٣.
١	Mullā Ğāmī ²⁰	ملا جامی	٤.
١	Ğāmi‘ aş-ṣağīr ²¹	جامع الصغیر	٥.
١	Mirqāt al-luğā ²²	مرقات اللة	٦.
١	Şarḥ ‘Aqā’id wa Ḥayālī ²³	شرح عقائد وخیالی	٧.
١	Taṣdīqāt taṣawwurāt ²⁴	تصدیقات تصورات	٨.
١	Akmal šarḥ al-Hidāya ²⁵	اکمل شرح الہدایۃ	٩.
١	Nahr ar-Rāfiq šarḥ Kanz ²⁶	نهر الرافق شرح کنز	١٠.

- 18 U transkripciji vakufname o uvakufljenju knjiga za medresu Mehmed-paše Kukavice u Travniku, koja je objavljena u djelu *Bosanske vakufname* pogrešno pročitano Nebevi (v. *Bosna-Hersek Vakfiyeleri*, 4. cilt, str. 1580). Digitalna kopija faksimila vakufname koju smo imali na uvidu teško je čitljiva zbog razlivene tinte, ali se jasno vidi da je riječ o Begaviju. Jedan svezak ovog djela iz biblioteke Mehmed-paše Kukavice nalazi se u Fondu rukopisa GHB, R-8406.
- 19 Kratak komentar Kur'ana što su ga napisali Ğalāluddīn Abū 'Abdullāh Muḥammad b. Ahmad al-Mahallī i Ğalāluddīn 'Abdurrahmān b. Abū Bakr as-Suyūṭī.
- 20 *Al-Fawā’id ad-diyā’iyya*, djelo iz gramatike arapskog jezika. Autor djela je Nūruddīn 'Abdurrahmān b. Aḥmad Nūruddīn al-Ğāmī, a djelo je poznato pod nazivom *Mullā Ğāmī*. Djelo je u vakufnami navedeno prema autoru, jer je tako bilo poznato, što nije rijedak slučaj u popisu naslova djela u bibliotekama osmanskog perioda.
- 21 Zbirka hadisa koju je sastavio Ğalāluddīn 'Abdurrahmān b. Abū Bakr as-Suyūṭī. Ovo djelo iz biblioteke Mehmed-paše Kukavice je sačuvano i evidentirano u Fondu rukopisa GHB pod brojem R-8392.
- 22 Arapsko-turski rječnik od nepoznatog pisca. Radi se o rječniku pod nazivom *Luğat Muntahā*, koji se često mijesao sa drugim rječnikom pod nazivom *Mirqāt al-luğā*, što je i ovdje slučaj, s obzirom na to da je ovaj rječnik sačuvan i nalazi se u kolekciji rukopisa GHB, R-1382.
- 23 Ovdje su registrirana dva djela. Prvo je komentar na djelo iz disputacije. S obzirom na to da nije naveden ni autor ni naziv djela, teško je identifikovati o kojem se komentaru i kojeg djela radi. Drugo djelo, pod nazivom *Hiyālī*, vjerovatno predstavlja glosu koju je napisao Mawlā Aḥmad b. Mūsā al-Ḥayālī na Taftazānijev komentar Nasafijevog djela iz akaida.
- 24 Teško je prema ovako formulisanom naslovu odrediti o kojem djelu je riječ. U Gazi Husrev-begovoj biblioteci se nalazi djelo *Taṣdīqāt (Şarḥ ar-Risāla aš-ṣamsiyya)* koje je preneseno iz Elči İbrahim-pašine biblioteke u Travniku. S obzirom na to da nema vlasničke bilješke, ne može se pouzdano utvrditi da li je riječ o ovom djelu iz vakufname.
- 25 Puni naslov djela *Şarḥ al-‘Ināya ‘alā al-Hidāya* autora Akmaluddīna Muḥammada b. Muhammada b. Maḥmūda b. Aḥmada al-Bābārtīja (GHB, R-8105).
- 26 Potpun naslov djela je *an-Nahr al-fā’iq bi šarḥ Kanz ad-daqa’iq*, iz islamskog prava, koje je napisao Sirāğuddīn ‘Omar b. Ibrāhīm b. Nuğaym. Djelo je iz autografa prepisano 1015/1607. godine. U vrhu prve dvije stranice ispisana je vlasnička bilješka Mehmed-paše Kukavice i godina 1166/1752. (GHB, R-192).

١	Fatāwā al-Ustūristī ²⁷	فتاوی الاستورستی	١١.
١	Muhtār al-luḡāh ²⁸	مختار اللغة	١٢.
١	Šarḥ aš-Šāṭibī ²⁹	شرح الشاطبی	١٣.
١	Šarḥ al-Hidāyā ³⁰	شرح الهدایة	١٤.
١	Hazā'īn al-fatāwā ³¹	جزائر الفتوى	١٥.
١	Dustūr al-luḡā ³²	دستور اللغة	١٦.
١	Aḥtarī al-luḡā ³³	أختری اللغة	١٧.
١	Šawāhid al-Muġnī ³⁴	شواهد المغني	١٨.
١	Fiqh muta‘alliq kitāb ³⁵	فقه متعلق كتاب	١٩.
١	Qirā’at muta‘alliq kitāb ³⁶	قراءة متعلق كتاب	٢٠.
١	Šarḥ Qaṣīda al-Burda ³⁷	شرح قصيدة البردة	٢١.
١	Natā’īg al-funūn ³⁸	نتائج الفنون	٢٢.

- 27 Prvi svezak djela *Kitāb al-fuṣūl*. Djelo o hanefijskom fikhu, što ga je napisao Abū al-Fath Muḥammad b. Maḥmūd b. Ḥusayn al-Ustrūšanī al-Ḥanafī. (GHB, R-1370).
- 28 Vjerovatno je riječ o rječniku pod nazivom *Šarḥ-i Baḥr al-ḡarā’ib - Lugat-i Halīmī*, a predstavlja komentar na perzijsko-turski rječnik *Baḥr al-ḡarā’ib*. Oba djela je napisao Luṭfullāh b. Abū Yūsuf al-Halīmī (GHB, R-3530).
- 29 Prvi svezak komentara na djelo *Kitāb aš-Šāṭibiyā fī al-qirā’ā as-sab’ā*. Postoji više komentara na ovo djelo, a na osnovu ovog naslova nije moguće utvrditi o kojem komentaru je riječ. Među sačuvanim rukopisima iz kolekcije Kukavice nema nijedan komentar ovoga djela.
- 30 Komentar na popularno djelo iz islamskog prava *al-Hidāya* autora Burhānuddīna ‘Alīja b. Abū Bakra al-Maṛġīnānīja al-Ḥanafija. Postoji više komentara na ovo djelo, a o kojem je ovdje riječ iz naslova nije moguće odrediti.
- 31 Priručnik s područja fikha koji je služio kao podloga i uzorak za fetve. Napisao Ahmad b. Muḥammad b. Abū Bakr al-Ḥanafī.
- 32 Arapski rječnik u skraćenoj preradi. Napisao Ḥusayn b. Ibrāhīm b. Aḥmad an-Naṭanzī. Ovaj primjerak iz Mehmed-pašine kolekcije čuva se pod brojem GHB, R-686.
- 33 Arapsko-turski rječnik od 40.000 riječi. Puni naziv rječnika je *al-Aḥtarī fī al-luḡā*, autora Muṣṭafe b. Šamsuddīna Aḥmada al-Qaraḥīsārīja, al-Aḥtarīja.
- 34 Fragment komentara jezičkih primjera iz Ibn Hišāmovog djela *Muġnī al-labīb ‘an kutub al-a‘ārīb*.
- 35 Naslov ne ukazuje ni na jedno konkretno djelo. U kolekciji Mehmed-paše Kukavice nalazilo se djelo iz fikha pod nazivom *Nihāya al-kifāya fī dirāya al-Hidāya* (GHB, R-8107). Smatramo da bi se ovaj naslov mogao odnositi na ovo djelo.
- 36 Na osnovu ovako formulisanog naslova nismo mogli utvrditi o kojem djelu je riječ.
- 37 Komentar poznate *Qaṣīda al-burda*. Na osnovu naslova teško je odrediti o kojem komentaru je riječ. U rukopisnoj zbirci Gazi Husrev-begove biblioteke ne čuva se nijedan komentar ovoga djela koji je bio u vlasništvu Mehmed-paše Kukavice.
- 38 Kraće enciklopedijsko djelo o dvanaest znanosti, na turskom jeziku. Napisao Mawlā Yahyā b. Pīr ‘Alī b. Naṣūḥ an-Nawī.

١	Sayyid Šarḥ Farā’id ³⁹	سيد شرح فرائض	٢٣.
١	Tafsīr muta’alliq kitāb ⁴⁰	تفسير متعلق كتاب	٢٤.
١	Wāqi‘at ⁴¹	واقعات	٢٥.
١	Talḥīṣ ⁴²	تلخيص	٢٦.
١	Hāšiyā ‘alā Dībāga al-Hidāya ⁴³	حاشية على ديباجة الهدایة	٢٧.
١	Šarḥ al-‘aqā’id ⁴⁴	شرح العقائد	٢٨.
١	Fanārī ⁴⁵	فناري	٢٩.
١	Mu‘gaz aṭ-Tibb muta’alliq ⁴⁶	معجز الطب متعلق	٣٠.
٣	Tibb muta’alliq ⁴⁷	طب متعلق	٣١.
١	Ġaznāwī ⁴⁸	غزنوی	٣٢.
١	Daw ⁴⁹	ضوء	٣٣.
١	Muġnī al-Labīb ⁵⁰	معنى الليب	٣٤.

- 39 Djelo iz nasljednog prava pod nazivom *Šarḥ al-Farā’id as-Sirāgiyya al-musammā bi al-Farā’id aš-Šarīfiyya* napisao je as-Sayyid aš-Šarīf ‘Alī b. Muḥammad b. ‘Alī al-Ġurğānī.
- 40 Na osnovu ovako formulisanog naslova nismo mogli utvrditi o kojem djelu je riječ. Vjerovatno je riječ o komentaru sure *al-Anbiyā'*, djelu koje se nalazilo u Mehmed-pašinoj kolekciji, a nije navedeno u vakufnami (GHB, R-٢٦٤٦).
- 41 Priručnik o raznim fikhskim pitanjima na arapskom jeziku namijenjen prvenstveno za muftije. Djelo se čuva u Gazi Husrev-begovoj biblioteci pod brojem GHB, R-8115.
- 42 Djelo o arapskoj stilistici što ga je napisao Muḥammad h. ’Abdurrahmān al-Qazwīnī Čalāluddīn.
- 43 Glosa uvedu poznatog djela iz islamskog prava pod nazivom *al-Hidāya*. Na arapskom jeziku napisao Sa’d b. ’Isā b. ’Amir Čalabī (GHB, R-2497).
- 44 Na osnovu ovako formulisanog naslova nismo mogli utvrditi o kojem djelu je riječ.
- 45 Djelo iz logike pod naslovom *al-Fawā’id al-Fanāriya* (*Šarḥ al-Isāḡōḡi li al-Fanārī*) koje je napisao Šamsuddīn Muḥammad b. Hamza al-Fanārī (GHB, R-3473/1).
- 46 Sažetak poznatog djela iz medicine *al-Qānūn*. Puni naziv djela je *al-Muġnī fī šarḥ Mu‘gaz al-qānūn fī aṭ-tibb* autora Sadīduddīna b. Dīyā’uddīna Mas’ūda al-Kāzarūnīja as-Sadīdīja (GHB, R-8472).
- 47 U kolekciji Mehmed-paše Kukavice sačuvana su dva djela iz oblasti medicine koja se ne navode u vakufnami i to: *Šarḥ al-asbāb wa al-’alāmāt* koje je napisao Naġibuddīn Abū Hāmid Muḥammad b. ‘Alī b. ‘Umar as-Samarqandī i *Šarḥ al-Qānūn fi aṭ-tibb*, komentar *Kanūna* autora ‘Alā’uddīna Abū al-Ḥasana ‘Alīja b. Abū al-Ḥazma Ibn an-Nafisa al-Qarīšīja.
- 48 *Al-Muqaddima al-Ġaznawīyya*, djelo iz islamskog prava autora Ahmada b. Muhammada al-Ġaznawīja al-Ḩanafīja.
- 49 Sažetak komentara al-Muṭarrizījeva djela *al-Miṣbāḥ*. Ovaj sažetak je napisao Tāġuddīn Muḥammad b. Muḥammad b. Aḥmad al-Isfarā’īnī al-Fāḍil pod naslovom *Daw’ al-Miṣbāḥ muhtaṣar al-Miftāḥ* (GHB, R-3461).
- 50 Djelo iz gramatike arapskog jezika. Napisao ‘Abdullāh b. Yūsuf b. Aḥmad Ibn Ḥišām. Puni naziv djela je *Muġnī al-labīb ‘an kutub al- a’ārīb* (v. bilješku 34).

١	Miṣbāḥ īla Dībāğā ^{٥١}	مصباح ايله ديباجة	٣٥.
٢	Tafsīr Abū as-Su'ūd ^{٥٢}	تفسير ابو السعور	٣٦.
١	Maṣābīḥ ṣarīf ^{٥٣}	مصالح شريف	٣٧.
١	Šarḥ Mawāqīt ^{٥٤}	شرح موافيت	٣٨.
١	Muṭawwal ^{٥٥}	مطول	٣٩.
١	Mullā Ḫusraw ^{٥٦}	ملا خسرو	٤٠.
١	Hidāya-i ṣarīf ^{٥٧}	هداية شريف	٤١.
١	Nūniyya ma'a Šarḥ Hayālī ^{٥٨}	نونية مع شرح خيالي	٤٢.
١	Abū al-Muntahā ^{٥٩}	ابو المنتهي	٤٣.
١	Şarf Ğumlaſī ^{٦٠}	صرف جمله سی	٤٤.
١	Sayyid 'Alī zāde ^{٦١}	سيد علي زاده	٤٥.

٥١ Kodeks s dva naslova. Prvo je *al-Miṣbāḥ*, djelo koje obrađuje agense u arapskoj gramatici. Predstavlja sažetak Ĝurğānijevih radova iz sintakse arapskog jezika, a napisao ga je Nāṣir b. 'Abdussayyid b. 'Alī al-Mutarriżi al-Hawārizmī, Abū al-Fath. Drugi naslov je uvodni dio nekog djela. Djelo *al-Miṣbāḥ* iz kolekcije Mehmed-paše Kukavice je sačuvano i nalazi se u GHB, R-3464/3, ali zajedno sa druga dva djela koja se ovdje ne spominju.

٥٢ Prvi svezak komentara Kur'ana, od početka do kraja sure *Maryam*. Napisao Abū as-Su'ūd Ahmād b. Muḥammad al-'Imādī (GHB, R-8407).

٥٣ U vakufnami pogrešno napisano مصالح. Vjerovatno je riječ o hadiskom djelu *Maṣābīḥ as-sunna* koje je napisao Ḥusayn b. Mas'ūd al-Farrā' al-Baġawī aš-Šāfi'i.

٥٤ Iz naslova nije jasno na koje djelo se odnosi, vjerovatno na komentar djela *al-Mawāqit*. Komentar je napisao 'Alī b. Muḥammad al-Ĝurğānī.

٥٥ *Al-Muṭawwal* - *Šarḥ Talḥīṣ al-miftāḥ*, komentar djela iz stilistike. Osnovno djelo je napisao Muḥammad b. 'Abdurrahmān b. Ahmād b. Muḥammad al-Qazwīnī, a ovaj komentar Mas'ūd b. 'Umar b. 'Abdullāh at-Taftazānī.

٥٦ Muḥammad b. Farāmurz b. 'Alī Mullā Ḫusraw je autor više djela. Iz ovako formulisanog naslova teško je utvrditi o kojem djelu je riječ.

٥٧ *al-Hidāya fī al-fiqh al-Hanafī*, djelo o hanefijskom fikhu, što ga je napisao Şayh Burhānuddīn 'Alī b. Abū Bakr al-Marḡīnānī al-Hanafī.

٥٨ Kodeks sadrži dvije kaside iz islamskog vjerovanja. Prvo djelo je *al-Qaṣīda an-nūniyya fī al-'aqā'id*, autora mawlānā Ḥiḍr-beya b. Čalāluddīna b. Ahmād-paše, a drugo *Šarḥ al-Qaṣīda an-nūniyya li al-Hayālī* koju je kao komentar na prethodnu kasidu napisao Ahmād b. Mūsā al-Hayālī.

٥٩ Komentar djela *al-Fiqh al-Akbar* iz islamskog prava. Komentar je napisao Ahmād b. Muḥammad al-Maġnisawī.

٦٠ Naslov ne ukazuje ni na jedno konkretno djelo. U kolekciji Mehmed-paše Kukavice, u kodeksu s djelom *Daw'* nalazi se i djelo *Risāla fī ma'ānī al-ḥurūf* (GHB, R-3464/1). Držimo da bi se ovaj naslov mogao odnositi na ovo djelo.

٦١ Mawlā Ya'qūb b. Sayyid Alī zāde je poznat po dva djela. Jedno je glosa na Ĝurğānijev komentar iz naslijednog prava, a drugo iz gramatike arapskog jezika, glosa na komentar uvoda djela *al-Miṣbāḥ*. Na osnovu ovog naslova teško je utvrditi o kojem od ova dva djela je riječ.

1	Hisām Kātī ⁶²	حسام كاتي	٤٦.
1	Mašāriq as-šarīf ⁶³	مشارق الشريف	٤٧.
1	Multaqā ⁶⁴	ملتقى	٤٨.
1	Ḩalabī ⁶⁵	حلي	٤٩.
1	Mawdū‘at ‘Alī al-Qārī ⁶⁶	موضو عات علي القاري	٥٠.
1	Šamā‘il aš-ṣarīf ‘Alī al-Qārī ⁶⁷	شمائ الشريف علي القاري	٥١.
1	Muntahab ⁶⁸	منتخب	٥٢.
1	Ṭarīqāt Ṣarḥ Rağab efendi ⁶⁹	طريقات شرح رجب أفندي	٥٣.
1	Durar ⁷⁰	درر	٥٤.
1	Ṭarīqā al-Muḥammadiyya ⁷¹	طريقة المحمدية	٥٥.
1	Šir‘a ⁷²	شرعية	٥٦.

- 62 Glosa komentaru djela *al-Īsāgūgī*. Komentar je napisao Husāmuddīn Ḥasan al-Kātī, a ovu glosu Muḥammad b. Muḥammad al-Bardā‘ī at-Tibrīzī. I ovo djelo je u vakufnamu registrirano prema piscu komentara, a ne glose (GHB, R-3473/2).
- 63 Vjerovatno je riječ o djelu pod naslovom *Mašāriq al-anwār an-nabawiyya min al-ahbār al-muṣṭafawiyya*, autora Ḥasana b. Muḥammada b. Ḥasana as-Sağānija.
- 64 Djelo iz islamskog prava koje je dugo vremena služilo kao udžbenik u našim medresama. Na arapskom jeziku napisao Ibrāhīm b. Muḥammad b. Ibrāhīm al-Ḥalabī.
- 65 Komentar djela *Munya al-muṣallī wa Ĝunya al-mubtadī*. Djelo iz oblasti islamskog prava. Na arapskom jeziku napisao Ibrāhīm b. Muḥammad b. Ibrāhīm al-Ḥalabī. Djelo je bilo popularno i služilo kao udžbenik u medresama. U našim bibliotekama sačuvano je četrdesetak primjeraka ovoga djela.
- 66 *Mawdū‘at ‘Alī al-Qārī*, djelo iz hadisa koje je napisao ‘Alī b. Sultān Muḥammad al-Qārī. Čuva se u Biblioteci pod brojem GHB, R-8393.
- 67 Komentar djelu iz hadisa aš-Šamā‘il. Autor komentara je ‘Alī b. Sultān Muḥammad al-Qārī.
- 68 Na osnovu ovako formulisanog naslova nismo mogli utvrditi o kojem djelu je riječ.
- 69 Puni naziv djela je *al-Wasīla al-Aḥmadiyya ḥarḥ aṭ-Ṭarīqa al-Muḥammadiyya*. Komentar je na arapskom jeziku napisao Rağab b. Aḥmad al-Āmidī, al-Qayṣārī, ar-Rūmī, al-Hanafī.
- 70 Puni naziv djela je *Durar al-hukkām fī ḥarḥ Ĝurar al-ahkām*. Djelo je na arapskom jeziku napisao Muḥammad b. Farāmurz b. ‘Alī Mawlā Ḥusraw. Djelo se čuva u kolekciji rukopisa Biblioteke (GHB, R-3453/1). Zajedno sa ovim djelom uvezana su još dva djela koja su, također, bila dio kolekcije Mehmed-paše Kukavice, a ne navode se u popisu u vakufnamu, i to:
Sihām ar-rabṭ fī al-mahmas Ḥalī al-wasat targamasi, djelo iz tesavvufa koje je na turskom jeziku napisao Mahmad ‘Alī i ‘Uqūd manżūm min sunan Sayyid al-mursalīn, djelo iz fikha, na arapskom jeziku, autora Muḥammada b. Abū Bakra.
- 71 Zbirka pouka i propovijedi iz Kur’ana i hadisa. Na arapskom jeziku sastavio Muḥammad b. Pīr ‘Alī al-Birgiwī.
- 72 *Šir‘a al-islām*, djelo iz propovjedništva autora Muḥammada b. Abū Bakra Imām-zadea, aš-Şagrīja, al-Hanafīja.

١	Naḥw ġumlaſī ⁷³	نحو جمله سی	٥٧.
١	Izħār ⁷⁴	اظهار	٥٨.
١	Wanqūlī ⁷⁵	ونقولي	٥٩.
١	Šifā’ Šarīf ⁷⁶	شفاء شريف	٦٠.
١	Tāğ Šarḥ šarīf al-Hidāya ⁷⁷	ناج شرح شريف الهدایة	٦١.
١	Mirṣād al-‘ibād ma‘a Natā’iġ al-Funūn ⁷⁸	مرصاد العباد مع نتائج الفنون	٦٢.
١	Wāqi‘at al-muftīn ⁷⁹	واقعات المفتين	٦٣.
١	Šarḥ Uṣūl ⁸⁰	شرح اصول	٦٤.

Prijevod vakufname Mehmed-paše Kukavice

Pošto mi je predočen sadržaj, presudio sam da je valjan i pravosnažan, kako u pojedinostima tako i općenito, kao što je potrebno sudijama u donošenju ispravnih odluka, svjestan da postoje različita mišljenja među uglednim pravnicima, a ja sam siromah hadži Ibrahim, kadija u Bosna Brodu, neka mi je oprošteno.

Hvala Allahu, Gospodaru svjetova, i neka je Božija milost i spas na predvodnika poslanikā Muhammeda, njegovu porodicu i sve sljedbenike, a potom: razlog pisanja ove šerijatske isprave i sastavljanja ovog punovažnog dokumenta je slijedeći:

Sadašnji valija ejaleta Bosna, posjednik titule velikog vezira, plemeniti, milostivi, poštovani, čestiti hadži Mehmed-paša, Uzvišeni Allah mu dao

73 Naslov ne ukazuje ni na jedno konkretno djelo. U kolekciji Mehmed-paše Kukavice, u kodeksu s djelom *Daw'* nalazi se i djelo *al-Kāfiya fī an-naḥw* (GHB, R-3464/1). Držimo da bi se ovaj naslov mogao odnositi na ovo djelo.

74 Poznato djelo iz gramatike arapskog jezika koje je napisao Muhammad Pīr ‘Alī al-Birgiwī.

75 Rječnik pod naslovom *Tarğama-i Ṣīḥāh-i Ĝawharī*, poznat kao *Wanqūlī*. Prijevod je uradio Maḥmad b. Muṣṭafā al-Wānī - Wanqūlī.

76 *Aš-Šifā’ bi ta’rif ḥuqūq al-Muṣṭafā*. Na arapskom jeziku napisao al-Qādī Abū al-Faḍl ‘Iyād b. Mūsā al-Yaḥṣubī (GHB, R-256).

77 *Nihāya al-kifāya fī Dirāya al-Hidāya*, komentar djelu *al-Hidāya* koji je napisao ‘Umar b. Sadī aš-Šarī‘a al-Awwal Ahmād b. ‘Ubaydullāh al-Mahbūbī, Tāğ aš-Šarī‘a (GHB, R-۸۱۰۷).

78 Kodeks sadrži dva djela. Prvo je sufijsko-filosofsko djelo koje je na perzijskom jeziku napisao ‘Abdullāh b. Muḥammad b. Šāhādur al-Asadī ar-Rāzī, a drugo kraće enciklopedijsko djelo o dvanaest znanosti, na turskom jeziku, napisao Mawlā Yaḥyā b. Pīr ‘Alī b. Naṣūḥ an-Nawī.

79 Priručnik o raznim fikhskim propisima, namijenjen prvenstveno za muftije. Sabrao i sredio ‘Abdulqādir b. Yūsuf Ibn an-Naḡīb (Naḡībzāde)

80 Na osnovu ovako formulisanog naslova nismo mogli utvrditi o kojem djelu je riječ.

svako dobro u onome što hoće i želi, u vezi sa predmetom o kome će niže biti riječi, odredio je da mu budu opunomoćenici čohadar na Dvoru Ali-agu, sin Abdulahov, i divitar hadži Memiš-aga, sin ... [ime nije upisano], koji će svjedočiti u prisustvu sadašnjeg čehaje, uvaženog stuba slavnih i plemenitih, hadži Omer-age, neka mu je čast trajna, poštovanog spomenutog gospodina, koji kao dvorski službenik u gradu Travniku zaključuje ugovore na svijetlom časnom šerijatskom sudu i koji će na najbolji način niže navedeno vakufljenje zavesti u sidžil i namijeniti u dobrotvorne svrhe. Za muteveliju vakufa odredio je sadašnjeg čehaju čauša u Bosni, ponosa među jednakima, Emin-agu, sina Hasan-aginog. U prisustvu opunomoćenika izrečeno je i riječima potvrđeno da hajir sahibija i dobročinitelj, sretni spomenuti vezir, ono što je od svog najboljeg imetka i imovine kupio i stekao u posjed uvakufljuje: (...)⁸¹, što je ukupno 44 sveska knjiga, zatim tri para vezenih jastuka od kadife, jedan središnji i dva čilima sa strane, jedan minder punjen vunom, jedan makat (prekrivač za sećiju) od čohe, jedan mesingani svjećnjak, zatim bakreno posuđe: deset leđena zapremine 23 oke, deset ibrika, deset sahana zapremine 7 i po oka, deset kanti s poklopцима zapremine 29 oka što iznosi 300 dirhema, kazan za veš zapremine 8 oka, još jedan mesingani svjećnjak, devet bronzanih svjećnjaka, Šarkoy čilim, jedna sedžada za mihrab, četiri egipatske hasure, jedan stakleni fenjer, dvije svjetiljke i halalom stečenih dvije hiljade groša u novcu. Sve ovo izdvaja iz svoga imetka i uvakufljuje kao trajni vakuf i izdvajanje pod slijedećim uvjetima:

Navedene knjige (biblioteka) će se smjestiti u nedavno izgrađenu medresu u Travniku, a onaj ko bude muderis knjige će čuvati na posebnom mjestu i izdavati samo učenicima medrese koji tu borave, kao i na traženje stanovnika Travnika uz zalog i valjanog žiranta. Nakon upotrebe knjige će se ponovo držati i čuvati na svom mjestu. Navedena tri para jastuka od kadife, jedan središnji i dva čilima sa strane, minder, makat od čohe i jedan mesingani svjećnjak neka se stave u muderisovu sobu. Sedžada za mihrab, jedan mesingani svjećnjak i četiri egipatske hasure su za dershanu, a devet čilima i devet bronzanih svjećnjaka neka se stave u ostale sobe. Bakreno posuđe koje bude potrebno neka upotrebljavaju učenici koji borave u medresi, uz znanje mutevelije. Spomenuta svjetiljka sa staklenim fenjerom i jedna svjetiljka ispred dershane neka se pale po potrebi. Spomenuti iznos od 2.000 groša sa znanjem mutevelije davat će se u zakonit promet računajući od svakih deset akči da se dobije jedanaest, uz sigurnog jamca i odgovarajući zalog, čuvajući se kamatarenja i zelenoštva. Od procijenjene dobiti neka se daje drugom imamu u travničkoj džamiji dvije zdrave akče dnevno, četvrtom mujezinu dnevno tri

81 Slijedi popis knjiga koje su naprijed navedene u originalu i u transkripciji, uz dodatna objašnjenja.

zdrave akče, pisaru u vakufu dnevno jedna zdrava akča, džabiji dvije zdrave akče dnevno, muvekitu dvije zdrave akče dnevno. U spomenutoj medresi koja ima 10 soba, svake godine u časnom mjesecu ramazanu svakoj sobi po 12 zdravih akči dnevno neka se daje za hranu. Za ulje za dvije svjetiljke koje su postavljene u šadrvanu i ispred dershane, za svijeću u dershani i za hasure u sobama neka se daju dnevno četiri zdrave akče. Višak od prihoda neka se doda glavnici vakufa i rasporedi prema njegovim uvjetima. Nakon što sam postavio uvjete i odredbe i posredstvom opunomočenika je sve precizirano, knjige, protiruke, posuđe i opremu u cijelosti i spomenuti iznos od 2.000 groša predao sam spomenutom muteveliji Emin Ahmed-agiju, a on je tevlijet prihvatio da raspolaze vakufom kao što to rade ostale mutevelije. Na kraju riječi i potvrde spomenutog mutevelije da se može upisati u sidžil, spomenuti opunomočenik je okrenuo razgovor u drugom smjeru sa zahtjevom da spomenuto uvakufljenje učini nevažećim i vrati novac i sve ostalo u prvobitno stanje, pravdajući to da je prema mišljenju uglednih imama vakufljenje novca i pokretne imovine nevažeće, izjavivši: „Želim da se novac, knjige i spomenute stvari vrate u posjed spomenutog gospodina koji je mene opunomočio.“ Spomenuti mutevelija se usprotivio i pozvao na mišljenje imama Zufera, koje prenosi imam Ensari, Allah mu se smilovao, da je vakufljenje novca valjano, a vakufljenje pokretne imovine je prema mišljenju poznatog trećeg imama, savršenog (reb-bani) Muhameda b. Hasana eš-Šejbanija, poslije predaje i uvođenja u sidžil postalo neopozivo. „Tražim da se doneše odluka o valjanosti i neopozivosti za novac, knjige i ostale stvari.“ Nakon promišljanja ovih zahtjeva, a imajući u vidu razmimoilaženje među uvaženim imamima i sagledavši vakufljenje od početka do kraja prema riječima onoga ko ga smatra dozvoljenim, sudija koji potpisuje dokument o valjanosti i neopozivosti spomenutog vakufa presudio je da je odluka pravno valjana i presuda punovažna. „Pa ko ga izmijeni nakon što je ovo čuo, grijeh pada na one koji ga mijenjaju, a Allah sve čuje i sve zna.“ Nagradu vakifu zagarantovao je Darežljivi i Plemeniti.

Ovo se dogodilo i zapisano sedmog džumade-l-evvela 1173. (27. decembra 1759) godine.

Prisutni činu vakufljenja:

Ahmed, čauš Divana; Mustafa, čauš Divana; Ismail, čauš Divana; Ali-efendi, imam Pašine džamije; ponos jednakih Mustafa-aga, povjerenik čauša; istaknuti pisar cifara Ali-efendi, tezkiredžija; predvodnik učenih Mustafa-efendi, timar defterdar; ponos uglednika Mehmed-beg, defter čehaja; ponos jednakih Ahmed-aga, zapovjednik buljuka; ponos drugova hadži Salih-aga, čehaja bevvaba; poštovani Mustafa-efendi, pisar Divana.

Dodatak ovoj vakufnami upisan je u defter i verifikovan na osnovu visoke zapovijedi 17. džumadel-ahira 1173/5. februara 1760. godine.

Aktualni bosanski valija, poštovani hadži Mehmed-paša, radi Allahovog zadovoljstva, u gradu Travniku za biblioteku novoizgrađene medrese uvakufio je knjige kako bi bile uvedene u defter i pojedinačno registrovane:⁸²

Prijepis popisa navedenih knjiga registrovan je, osim u lokalnim defterima, i u centralnoj defterhani 29. džumadel-ahira 1173/17. februara 1760. godine.⁸³

Library of Mehmed-pasha Kukavica in Travnik

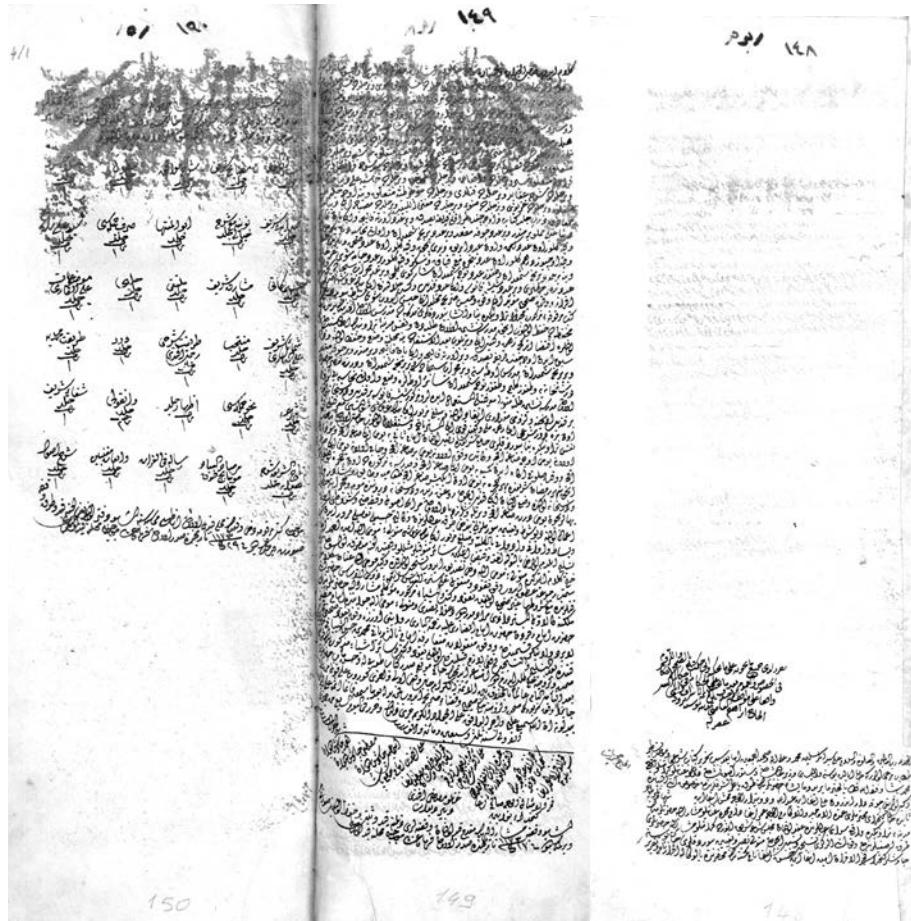
Abstract

Mehmed-pasha Kukavica is one of the most prominent donors in Bosnia. He lived in the first half of the eighteenth century and during the short time as a vizier in Bosnia, he built around 80 religious-educational, and other buildings in eight cities of Bosnia. Until now, only one of his endowment charters was known, by which he organized the work of some of his endowments. This paper presents translated endowment charter which was not known until now, by which Mehmed-pasha Kukavica donated a library of 75 manuscript codices, as well some materials for equipping of the newly built madrasa, including 2000 akchas to be handed out for legal lease, and to meet the needs of maintaining his donations from the proceeds. A characteristic feature of the donated library is that it contained a number of medical works, including a commentary on the famous *al-Qānūn*. Thirty-five codices from this library have been preserved and are now in the manuscript collection of the Gazi Husrev-bey's Library.

Key words: Mehmed-pasha Kukavica, Travnik, Ottoman libraries, endowment charter.

82 Slijedi popis naknadno dodatih knjiga koji je, također, naprijed naveden u popisu biblioteke Mehmed-paše Kukavice.

83 U rukopisnom fondu Gazi Husrev-begove biblioteke čuvaju se još četiri djela koja se ne nalaze u popisu u ovoj vakufnami. Bilješka o uvakufljenju, pečat i drugi podaci su identični kao i kod drugih djela: *Mafātiḥ al-ğinān wa maṣābīḥ al-ğanān*, djelo iz etike na arapskom jeziku, autora Ya'qūba b. Sayyid 'Alīja ar-Rūmīja al-Brusawīja; *al-Ğāmi'* *al-waġīz* (aw) *al-Fatāwā al-Bazzāzīyya*, zbirka fetvi na arapskom jeziku koju je sastavio Muhammed b. Muhammed b. Šihīb al-Kardarī al-Hanafī, b. Bazzāzī; druga zbirka fetvi pod naslovom *Kitāb al-hulāṣa* (aw) *Kitāb Hulāṣa al-fatāwā*, također na arapskom jeziku autora Tāhira b. 'Abdurrāšida al-Buħārīja i prijevod Kur'an-a, *Tarğama al-Qur'an bi at-turkī*, nepoznatog prevodioca.

Vakufnama Mehmed-paše Kukavice iz 1173/1759. godine